

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010114
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8312010114.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslava Bugela a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.05.2016, v trestnej veci obžalovaného S. F., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/31/2012 zo dňa 28.01.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovanému S. F., nar. XX.XX.XXXX v D., bytom
D., R. XXXX/XX,
prechodne bytom
D., D. 1698/15

u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 a 1 (tri a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon uloženého trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/31/2012 zo dňa 28.01.2016 obžalovaný S. F. bol uznaný vinným zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., zločinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

- v mesiaci február 2009 podal v Humennom u správcu dane Daňovom úrade Humenné daňové priznanie dane z príjmu fyzickej osoby za rok 2008, v ktorom uviedol príjem zo živnosti vo výške 31.100.912,- Sk pričom sa jednalo o hrubo skresľujúce údaje, ktoré nezodpovedali pravdivým skutočným obratom a toto hrubo skresľujúce daňové priznanie malo byť podkladom k vylákaniu motorového vozidla zn. Z. C. R. XXX N., N.: Y prostredníctvom leasingovej spoločnosti Z. C. U. K. K., s r. o. C., na základe zmluvy o postúpení práv a povinností zo zmluvy o finančnom leasingu č. 1080089-L zo dňa 24.07.2009, pričom by za daných okolností nebola cena zmluvy schválená, čím predložením nepravdivých podkladov k

postúpeniu leasingu uviedol leasingovú spoločnosť do omylu a tým obohatil seba k škode spoločnosti Z. C. U. K. K. s r. o. vo výške 30.583,- eur s DPH,

- dňa 28.03.2012 v nákupnom centre Tesco, Družstevná 39, Humenné, prostredníctvom splnomocneného obchodného zástupcu spoločnosti D. L. K. S. B. T. z C. H., aj napriek tomu, že nebol zamestnaný, uzatvoril úverovú zmluvu č. 4203114364 na poskytnutie pôžičky v sume 4.000,- eur, ktorú sa zaviazal splácať 48 mesačnými splátkami v sume po 143,- eur, pričom od poukázania požadovanej sumy na účet S. F., tento doposiaľ neuhradil žiadnu splátku a pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedol nepravdivé údaje o svojom zamestnávateľovi a výške príjmu, o možnostiach splácania, čím od spoločnosti D. L. K., a. s. S. vylákal úver tým, že ju uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru a spôsobil tak uvedenej spoločnosti škodu vo výške 4.562,47 eur,- ako zodpovedná osoba daňového subjektu S. F. L & P Pa. L., Ul. R. XX, D., P. XXXXXXXXX, za zdaňovacie obdobie roka 2008, si nesplnil svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zák. č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve v znení neskorších predpisov a to tým, že riadne nevedol účtovnú evidenciu a ani nezabezpečil vedenie účtovnej evidencie alebo toto účtovníctvo zničil, čím porušil ustanovenie § 8 ods. 1 až ods. 3 zákona o účtovníctve, kde tak zmaril vykonanie daňovej kontroly a porovnania skutočností, ktoré uviedol v daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby, podanom na Daňovom úrade Humenné dňa 23.02.2009, na základe čoho správca dane určil rozdiel u tohto daňového subjektu vo výške 117.835,92 eur.

Za to mu súd uložil:

Podľa § 259 ods. 3 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/., § 37 písm. m/, h/, § 38 ods. 2, 4, § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1, 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f/ Tr. zákona uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe probačného dohľadu zúčastniť sa na kurze vedenia účtovníctva obchodných spoločností a účtovníctva vedeného živnostníkmi.

Dňa 01.02.2016 prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal odvolanie proti rozsudku. Odvolanie smeruje proti výroku o treste.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 8.4.2016. Konštatuje, že uloženie podmieneneho trestu odňatia slobody považuje za neprimerane mierne v rozpore so zásadami ukladania trestu. Podľa názoru prokurátora, uložený trest nezodpovedá mimoriadne vysokému stupňu spoločenskej nebezpečnosti konania obžalovaného. Z hľadiska generálnej prevencie ho považuje za nedostačujúci. Nezohľadnil súd prvého stupňa následok a to škodu 117.835,95 eur ako aj pohnútku obžalovaného. Poukázal na tú skutočnosť, že už v minulosti sa dostal obžalovaný do rozporu so zákonom. Spáchal obdobný skutok, pre ktorý dňa 19.11.2004 bolo podmienene zastavené trestné stíhanie. Vzhľadom na tieto skutočnosti, prihliadajúc na ochranu spoločnosti pred páchatelmi majetkových trestných činov, individuálnu a generálnu prevenciu, ako aj na represívnu stránku trestu, prokurátor vyslovil názor, že je potrebné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici trestnej sadzby, pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o treste, aby sám rozhodol a napadnutý rozsudok zmenil v neprospech obžalovaného.

Dňa 25.04.2016 bolo doručené súdu vyjadrenie obhajkyne obžalovaného k odvolaniu prokurátora. Podľa jej názoru, odvolanie nie je dôvodné. Súd prvého stupňa v priebehu hlavného pojednávania vykonal všetky dostupné dôkazy, vyhodnotil ich jednotlivo, vo vzájomnej súvislosti, zväzil všetky okolnosti prípadu ako aj osobu obžalovaného. Postupoval správne pri ukladaní trestu, jeho druhu a výšky. Zohľadnil dopad uloženého trestu do sféry základných práv obžalovaného s ohľadom na jeho primeranosť zásahu do osobnej slobody, v záujme spoločnosti na potrestanie páchatel'a. Podľa názoru obhajkyne, pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody je potrebné skúmať, či zásah do osobnej slobody obvineného v súvislosti s dĺžkou konania možno hodnotiť ako proporcionálny a či účel trestu nie je možné dosiahnuť miernejšími prostriedkami. Taktiež je potrebné posúdiť účinnosť

ukladaného trestu v smere výchovného pôsobenia na ostatných členov spoločnosti. So zvyšujúcim sa časovým odstupom od spáchania trestných činov totiž prvok individuálnej prevencie, ale aj prvok generálnej prevencie sa oslabuje, najmä ak posudzované konanie bolo v jeho živote istým excesom, ktorý sa vymykal z inak riadneho spôsobu života, ktorý viedol pred spáchaním trestnej činnosti. V tejto súvislosti poukázal, že skutky boli spáchané v priebehu rokov 2008 až 2012, teda od spáchania týchto skutkov uplynula dlhšia doba. Vyslovila záver, že uložený trest súdom prvého stupňa je dostatočný, z hľadiska generálnej aj individuálnej prevencie, preto navrhla, aby odvolanie okresného prokurátora krajský súd zamietol ako nedôvodné.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Obžalovaný S. F. na hlavnom pojednávaní konanom na súde prvého stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd prvého stupňa postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného a vykonal dokazovanie iba vo vzťahu k rozhodnutiu o uložení trestu.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu zhodnotil osobu obžalovaného, ktorý z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Z odpisu registra trestov vyplýva, že trestné stíhanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1T/146/04, bolo uznesením zo dňa 19.11.2004 podmienčne zastavené a bola určená skúšobná doba v trvaní jedného roka. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil. Obžalovaný S. F. bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/45/2012 zo dňa 30.03.2012, zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Výkon trestu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka a 4 mesiacov, do 17.11.2003. Aj v tomto prípade sa v skúšobnej dobe osvedčil. Na obžalovaného sa hľadá, ako keby nebol súdne trestaný.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa zaoberal otázkou existencie tak poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností. Dospel k záveru, že u obžalovaného existujú poľahčujúce okolnosti a to že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n/ Tr. zák.) Na druhej strane súd prvého stupňa hodnotil ako priťažujúcu okolnosť skutočnosť, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.) a bol už za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

Krajský súd sa s týmto ustálením poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nestotožnil. Vychádzajúc z predloženého spisového materiálu krajský súd ustálil, že vzhľadom na vyhlásenie o vine, je možné na strane obžalovaného pričítať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Na druhej strane, vzhľadom na jeho postoj od začatia trestného stíhania, nemožno zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť, že bol nápomocný pri objasňovaní trestnej činnosti. Takáto skutočnosť nevyplýva z predloženého spisového materiálu. Na druhej strane, krajský súd ako priťažujúcu okolnosť zhodnotil iba skutočnosť, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Vzhľadom na účinky zahľadania odsúdenia neprihliadal na to, že za trestný čin bol odsúdený. Krajský súd takto ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Obžalovaný S. F. spáchal viac trestných činov, preto súd pri rozhodovaní od druhu a výmere trestu aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. a ukladal obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý rovnako ukladal úhrnný trest odňatia slobody, no pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 259 ods. 3 Tr. zák., teda ukladal trest za zločin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie, kde trestná sadzba je 3 až 8 rokov. Súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. mal ukladať trest odňatia slobody podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Toto pochybenie súdu prvého stupňa krajský súd napravil a ukladal úhrnný trest podľa § 221 ods. 3 Tr. zák.

Pri aplikácii základných zásad pre ukladanie trestov, ktoré sú uvedené v § 34 ods. 1 Tr. zák., vzhľadom na osobu obžalovaného, vzhľadom na rozsah trestnej činnosti, vzhľadom na následok, ktorý bol spôsobený, krajský súd dospel k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. sa dosiahne u obžalovaného

S. F. úhrnným trestom odňatia slobody nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 3 a pol roka.

Obžalovaný S. F. doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, preto ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.